

Saaledes som Kjøbstædernes kommunale Bestyrelse factist har udviklet sig efter 1862, er Communalbestyrelsen nu ikke blot en delibere-
rende, bevilgende og controllerende, men lige-
frem tillige en forvaltende Myndighed. Factist
har Forholdet siden 1862 udviklet sig saaledes,
at jeg neppe troer, at der findes nogen By,
hvor man endnu i Overensstemmelse med Lov-
givningen, saaledes som den blev i 1862, har
beholdt Magistraten som udøvende Myndighed.
Jeg troer tværtimod, at Grunden til, at Com-
munerne have virket godt, og til at der er et
godt Sammenspil mellem Borgmesteren eller
Formanden i Byraadene og disses valgte Med-
lemmer, netop er den, at de ikke blot i Fælles-
skab have taget Beslutningerne, men ogsaa i
Reglen, hvor de tagne Beslutninger har været
af større Betydning, i Fællesskab have udført
dem. Man har nu vel her i Lovforslaget søgt
at raade Bod paa, at Byraadets valgte Med-
lemmer ikke skulle være deelagtige i Udførelsen,
ved at tilforordne de kongevalgte Magistrats-
personer borgerlige Raadmænd, men jeg kan
ikke nægte, at dette er et Middel, som jeg ikke
kan tillægge nogen væsentlig Betydning. Det
er jo prøbet før; vi have seet, hvorledes de
borgerlige Raadmænd have virket. Fordi de nu
komme frem i et nyt Lovudkast, og der mulig-
viis derhos kommer en ny Vedtægt til, maa
man endelig ikke troe, at disse Mænd, som
jo vælges under ganske andre Hensyn end
netop Hensynet til at faae Fagkundskab i visse
bestemte Retninger ind i Magistraten, paa een-
gang skulle fremtræde paa en anden, helbigere
og efter Ønsket mere svarende Maade, end de
hidtil have gjort. Det fremgaar ogsaa tyde-
ligt af Lovforslagets § 10, at man ikke har
den Overbeviisning, at de borgerlige Raad-
mænds Indtræden i Administrationen vil have
en saa gavnlig Indflydelse, som der tilsigtes,
idet man i denne Paragraph reserverer sig, at
Medlemmerne af Byraadet skulle være pligtige
til at overtage saadanne Hverv, som særligt
maatte paalægges dem. Det er ogsaa fra flere
foregaaende ærede Taleres Side udtrykkeligt

udtalt, at man maatte reservere sig den saghy-
dige Medvirkning fra de valgte Medlemmers
Side til Assistance for den udøvende Myndig-
hed, Magistraten. Naar man seer hen til, at
den Mand, paa hvem Udførelsen af Byraadets
Beslutninger væsentligt kommer til at hvile,
nemlig Byfogden, er udnævnt under ganske
andre Hensyn end Hensynet til hans admini-
strative Duellighed eller Dygtighed til at styre
de kommunale Forhold, forekommer det mig,
at der er noget meget Betænkeligt i at ville
lægge Udførelsen af Byraadets Beslutninger
over i hans Haand. Han har Hundrede andre
og, fra et vist Synspunkt idetmindste, langt
vigtigere Forretninger at varetage, vigtigere,
foraaavidt han nemlig vil blive dragen til An-
svar paa en ganske anden Maade med Hensyn
til dem, hvis de ikke udføres til et vist givet
Tidspunkt, end med Hensyn til de kommunale
Forretninger. Det forekommer mig derfor at
være yderst betænkeligt at lægge dette Hverv
over i hans Haand. At Bestemmelsen kan
finde god Anvendelse i større Kjøbstæder, hvor
der er en særegen Borgmester, en Mand, der
hovedsageligen ikke har Andet at paasee end
Communens Anliggender, vil jeg lade staae ved
sit Værd; i mindre Byer antager jeg derimod
rigtignok, at Byraadet vil være lidet tjent med,
at Udførelsen af dets Beslutninger bliver over-
dragen til en Embedsmand, der som sagt har
saa mange andre Ting at tage vare, at Ud-
førelsen af de kommunale Anliggender under
alle Omstændigheder maa ansees for noget Un-
derordnet. Efter hvad jeg saaledes har ud-
viklet, kan jeg ikke see Andet, end at Vedtagel-
sen af Lovforslagets § 2 — jeg vil netop holde
mig til denne Paragraph, fordi den efter mine
Begreber giver hele Organisationens og visser,
hvorledes denne vil komme til at virke — vil
være et ligefremt Tilbagefærd. Den Tilstand,
som nu har udviklet sig, og som factist er den
bestaaende, vil i langt højere Grad tilfredsstille
den kommunale Selvstændighed og give Bor-
gerne den berettigede Indflydelse paa de Ting,
som Communen har at bestæftige sig med.